

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 189/02.03.2006, (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 307/05.04.2006), a declarat neconstituțional alin. 1 al art. 20 din Legea contenciosului administrativ, Legea nr. 554/2004 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1154/07.12.2004), iar prin Decizia nr. 667/05.10.2006 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 931/16.11.2006), a fost declarat neconstituțional alin. 3 al art. 4 din aceeași lege. Potrivit art. 147 alin. 1 din Constituție, Parlamentul are obligația de a pune de acord prevederile din legi declarate neconstituționale cu dispozițiile Constituției, într-un termen de 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, urmând ca la împlinirea acestui termen să își înceteze efectele juridice.

În baza acestor prevederi constituționale, Camera Deputaților, în ședința din 13.12.2006, a adoptat proiectul legii pentru abrogarea alineatului 3 al articolului 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, fiind sesizat Senatul, în calitate de cameră decizională prin adresa nr. BP1195/15.12.2006, înregistrată la Senat sub nr. 990/18.12.2006, dar a fost scăpat din vedere alin. 1 al art. 20, la rândul său declarat neconstituțional. Apoi soluția de abrogare a textelor declarate neconstituționale nu rezolvă problema corelațiilor pe care aceste texte le au cu restul articolelor legii, fiind necesară o modificare mai amplă a legii.

Este de menționat faptul că, înainte de promulgare, Legea contenciosului administrativ a mai făcut obiectul unui control de neconstituționalitate, la sesizarea Avocatului Poporului. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 507/17.11.2004, (publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 1154/07.12.2004), a respins sesizarea de neconstituționalitate, dar în considerentele deciziei se fac o serie de observații critice de natură tehnică legislativă. Din motive greu de explicat pentru rigorile aparatului din Senat, între altele, legea a fost trimisă la promulgare fără a se face corelările între texte, urmare a modificărilor intervenite în urma dezbatelor din Senat. Spre pildă, în art. 18 alin. 2 se face trimitere la art. 1 alin. 8, fără legătură cu problema reglementată, trimiterea corectă trebuia să fie la alin. 6 al art. 1, greșeala tehnică care, în practică, a condus la dificultăți enorme de aplicare, la interpretări diferite, date fiind conexiunile care trebuiau stabilite între textele vizate și alte texte.

2. Legea contenciosului administrativ, adoptată în 2004, a introdus o nouă filozofie a contenciosului administrativ, a introdus în legislația română instituții, noțiuni și soluții noi, care au ridicat probleme în practică și doctrină de interpretare și de aplicare.

Este cert că unele texte au ridicat probleme de interpretare și de aplicare și datorită modului lor de redactare, legea utilizând limbajul academic din monografiile

și tratate universitare și nu în limbajul tehnico-juridic tradițional al Codului de procedură civilă, în vigoare de la 1864. Legea contenciosului administrativ reprezintă, în mod clar, o provocare pentru sistemul „tradițional de drept”, urmărind aducerea acestuia la realitățile secolului XXI. Aceste soluții au șocat unele instanțe care prin deciziile lor au preferat să susțină că legea conține proceduri confuze, ambigue sau lacunare, recurgând în final, la aplicarea „principiilor tradiționale”.

Desigur, se poate discuta asupra acestei poziții a instanțelor de contencios administrativ, dar este cert că unele interpretări sunt exagerate, instanțele adăugând la lege. Spre pildă, a fost considerat ca fiind un text ambiguu și alin. 1 al art. 4 din Legea nr. 554/2004, referitor la excepția de nelegalitate, care are redactarea:

„Legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, va sesiza, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă, suspendând cauza.”

Unde este caracterul de ambiguitate? Textul este foarte clar, cercetarea legalității unui act administrativ se face **oricând**, ceea ce înseamnă că nu are relevanță data emiterii acestuia.

Instanțele de judecată, îndeosebi Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Secția de contencios administrativ fiscal, și-au îngăduit să interpreteze că textul se aplică numai actelor care au fost adoptate după intrarea în vigoare a Legii nr. 554/2004, ceea ce nu reprezintă o interpretare a legii, în litera și spiritul ei, ci o **deturnare a sensului legii**, o golire de conținut a legii, o sfidare a Parlamentului, fiind privați cetățenii României de un important instrument juridic de apărare a drepturilor subiective acordate prin lege, dar anulate prin acte administrative, în special de sorginte ministerială.

Pentru a se înlătura orice discuție inițiativa legislativă propunem o completare, textul dobândind redactarea: „Legalitatea unui act administrativ unilateral, **cu caracter individual sau normativ, indiferent de data emiterii acestuia**, poate fi cercetat oricând în cadrul unui proces”

Este în afară de orice îndoială că Legea contenciosului administrativ conține și unele scăpări, (spre pildă, s-a omis definiția actelor emise în relația Parlamentul, care sunt exceptate prin art. 126 alin. 6 din Constituție de la controlul instanțelor judecătorești), cum a reglementat și unele instituții pur teoretice, fără aplicabilitate în practică (de exemplu recursul în situații deosebite), aspecte care trebuie corijate prin actuala propunere legislativă.

3. În fine, o completare a Legii contenciosului administrative se impune și din considerentul aderării României la Uniunea Europeană, fiind necesară reglementarea unei instituții, în speță a unei căi extraordinare de atac, atunci când sunt pronunțate decizii de către instanțele de contencios administrativ, devenite și irevocabile, prin încălcarea Tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, principiu consacrat de art. 148 alin. 2 din Constituția României: „Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale

Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.”

4. Facem precizarea că în conținutul acestei inițiative legislative au fost reținute majoritatea covârșitoare a propunerilor Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, discutate în ședința plenului judecătorilor Secției din 11.12.2006, propuneri care au la bază și sugestii ale unor curți de apel (Oradea, Iași, Pitești, Bacău, Brașov, București, Craiova, Ploiești, Târgu Mureș, Timișoara).

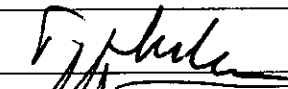
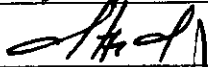
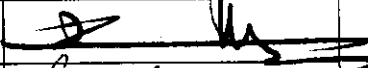
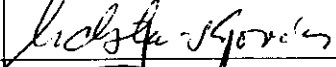
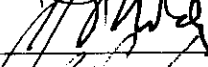
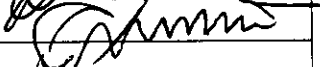
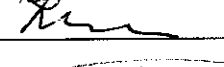
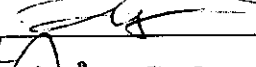
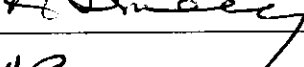
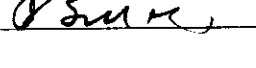
Au fost avute în vedere și sugestiile formulate în literatura de specialitate juridică, inclusiv în monografiile special consacrate comentării Legii contenciosului administrativ, conținutul propunerii legislative fiind avizat, de altfel, sub aspect științific, de colectivul de specialiști în Dreptul administrativ ai Catedrei de Drept public a Facultății de Drept din cadrul Universității București.

5. Reținem atenția asupra faptului că majoritatea reglementărilor conținute în propunerea legislativă sunt de tehnică legislativă, urmărind o mai bună corelare a textelor pentru a evita interpretările diferite amintite mai sus și doar câteva texte vizează schimbarea fondului reglementării față de soluția inițială, cum ar fi: art. 1 alin. 3 referitor la posibilitatea Avocatului Poporului de a introduce acțiuni în contenciosul administrativ; art. 7 alin. 5¹ referitor la exercitarea de către prefect a acțiunii prealabile, făcându-se trimitere la procedurile speciale din Legea prefectului, Legea nr. 340/2004; art. 8 alin. 1¹ referitor la posibilitatea persoanelor fizice și juridice de drept privat de a introduce acțiuni în contenciosul administrativ, invocându-se încălcarea interesului public; art. 18 alin. 1 referitor la competența instanței, care a dobândit și dreptul de a obliga administrația pârâtă să efectueze și operațiunile administrative necesare pentru apărarea dreptului subiectiv și interesului legitim vătămat prin actul administrativ dedus judecății ori art. 28 alin. 2¹ care reglementează un caz special de revizuire în ipoteza încălcării principiului priorității Tratatelor constitutive ale Uniunii Europene și a celorlalte norme comunitare cu caracter obligatoriu.

Față de cele de mai sus, rugăm să aprobați această inițiativă legislativă, făcând precizarea că Legea nr. 554/2004 a fost tot rezultatul unei inițiative legislative parlamentare.

LISTA INIȚIATORILOR

Propunerii legislative privind modificarea și completarea Legii
contenciosului administrativ, nr. 554/02.12.2004, Publicată în Monitorul Oficial
al României Partea I nr. 1154/07.12.2004.

Nr.	Nume și Prenume	Grup Parlamentar	Semnătură
1	MELESCANU TUDOR	PNL - PD	
2	NORICA NICOLAI	PNL - PD	
3	OPREA MARIO-OLVIDIU	PNL - PD	
4	CHELARU IOAN	PSD	
5	ECKSTEIN-KOVACS PÉTER	U. S. M. R.	
6	NICOLAE ȘERBAN	P. S. D.	
7	TRĂCĂLA ȘERU-IOAN	PSD	
8	VECHESIU GAVILĂ	P. C.	
9	JURCAN V. ADREZ	PNL - PD	
10	JORGICAN ANTONIE	Senator - PSD	
11	IVĂNEȘCU PAUL	P. S.	
12	VELEINIC VIRGINIA	P. R. M.	
13	DEPTĂL VILAS DEMISCU	PSD	
14	BUIDO DANIEL	P. D. deputat	
15			
16			
17			
18			
19			
20			